

Arrest

nr. 179 550 van 15 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat M.-C. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Irakese nationaliteit te bezitten. U bent een soennitische moslim van Arabische etnische origine. U hebt u hele leven gewoond in de Haifa-straat in de Salhia-wijk te Bagdad. Sinds 2013 woonde u daar enkel nog met uw moeder S.B.. Uw vader M.A.M. is overleden in 2001. U hebt 1 broer, M.S.A.M., die sinds 2013 getrouwd is met een soennitische vrouw en samen het haar woont bij zijn schoonouders. U bezit in de Haifa-straat te Bagdad een eigen winkel waar u GSM's verkoopt.

Op 29 juli 2015 was u in uw winkel toen een voor u onbekende man binnenkwam en geld van u eiste voor de sjjiitische militie Asa'ib Ahl al-Haq. Hierop vroeg u 3 dagen tijd om het geld te verzamelen. Op 27 augustus was u aan het werk in uw winkel wanneer u werd opgebeld door uw moeder. Ze vertelde u onmiddellijk de winkel te sluiten en naar de El Karada-wijk te Bagdad te gaan, naar het huis van uw grootouders. Toen u bij uw auto aankwam zag u een tekening van een kogel en krassen op uw auto. Aangekomen in El Karada belde u naar uw moeder die u toen uitlegde dat ze die ochtend een dreigbrief met kogel had gevonden tussen de 2 voordeuren van het huis waar u samen met haar woonde. U dook onder bij een vriend in El Karada tot u Irak verliet op 5 september 2015. U reisde samen met uw neef A.K.H.M.I. (OV 8.144.561). U bent aangekomen in België op 12 of 13 oktober 2015. U vroeg asiel aan op 15 oktober 2015.

Ter staving van u asielaanvraag legde u volgede documenten voor: verkoopakte, eigendomsakte op naam van u en uw broer, klacht bij de politie neergelegd door uw broer, getuigenverklaring van uw broer M.S.A.M. bij de politie en voor de rechtbank, getuigenverklaring van uw buurman H.M.K. bij de politie en bij de rechtbank, proces-verbaal opgesteld door de politie, uw identiteitskaart, kieskaart, bewonerskaart, rantsoenkaart, nationaliteitsbewijs, en een kopie van de identiteitskaart van uw broer M.S.A.M..

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie, noch van een reëel risico op lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Voor wat betreft de inschatting volgens vluchtelingenstatus, dient er te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door de ongeloofwaardigheden en tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), uw verklaringen op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) en de door u neergelegde documenten.

Ten eerste werd er een tegenstrijdigheid vastgesteld aangaande de inhoud van de dreigbrief. U verklaarde tijdens uw gehoor op het CGVS dat er in de dreigbrief enkel vermeld stond dat wie gewaarschuwd is, geen excuus meer heeft (CGVS, p.23). U bevestigde expliciet dat er in de brief geen melding wordt gemaakt van een geëiste geldsom (CGVS, p.25). Echter blijkt uit de politiedocumenten van de klacht die uw broer neerlegde dat er in voornoemde dreigbrief wel degelijk sprake was van een geëiste geldsom van 20 000 000 (dinar). Toen u werd geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid (CGVS, p. 26) gaf u als uitleg dat, toen uw broer de bedreiging was gaan aangeven bij de politie, ze hem de vraag zouden gesteld hebben waarom hij dacht dat er een geldsom werd gevraagd. Hierop zou uw broer geantwoord hebben dat uw vervolgers aan u hadden verklaard dat u 20 000 000 moest betalen, waarop de politie dan weer zou hebben genoteerd dat deze vermelding van een geldsom in de dreigbrief zelf zou hebben gestaan. Deze uitleg overtuigt niet, allereerst omdat dit een blote bewering van u is. Daarenboven is het onlogisch dat de politie in haar verslaggeving melding zou maken van een expliciete vermelding van een geldsom in de dreigbrief zelf, terwijl dit helemaal niet in de dreigbrief zelf staat, die bovendien volgens u wel in het politiedossier zelf zou zitten (CGVS, p. 23). Hierbij is het ook opmerkelijk dat u verschillende kopies neerlegt uit het dossier bij politie en rechtbank aangaande uw bedreiging maar geen kopie van de dreigbrief.

Ten tweede verklaarde u tijdens uw gehoor bij DVZ dat u werd bedreigd door een onbekende man omdat de militie gehoord had dat u het huis van uw ouders had verkocht en dat u dus geld had. Tijdens uw gehoor op het CGVS bevestigde u dit (zie CGVS, p. 19). Toen u later werd gevraagd om te verklaren waarom er in de politiedocumenten staat dat u en uw broer werden bedreigd omdat u beiden werkte als handelaar, verklaarde u dat uw broer handelaar is en u niet (CGVS, p. 24). Deze uitleg verklaart de tegenstrijdigheid alvast niet.

Ten derde is het ongeloofwaardig dat u aangaande het precieze bedrag dat werd geëist door AAH, diverse versies geeft. In bovenvermelde politiedocumenten was er sprake van de vermelding in de dreigbrief van een geëiste geldsom van 20 000 000 (dinar). Eerder in het gehoor tegenover het CGVS sprak u echter van een geëiste geldsom van '2 schriften' of 20 000 USD (CGVS, p. 22,26), wat u gelijk stelde aan 200 waraqa (CGVS, p.26-27). Tegenover DVZ had u weer verklaard dat AAH 180 waraqa van u eiste wat luidens uw verklaring overeenkomt met 15 000 euro (DVZ vragenlijst dd. 13.01.2016). U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd (CGVS, p.28). U repliceerde dat u ten overstaan van DVZ met 180 Waraqa de omrekening naar euro had gemaakt, en dat u er bijgevolg bedoelde dat u hier sprak van 180 europapieren. Deze uitleg overtuigt niet. In ieder geval blijkt uit informatie die bij het administratief dossier werd gevoegd dat 20 000 USD niet eens bij benadering overeenkomt met 15 000 euro. Daarbij komt dat het weinig aannemelijk is dat u aangaande de geldsom die van u werd geëist door Asa'ib Ahl al-Haq, dusdanig vele varianten zou verklaren tegenover de bevoegde asielinstanties.

Ten vierde werd een tegenstrijdigheid vastgesteld aangaande de vondst van de dreigbrief bij u thuis en het moment waarop u dit gegeven vernam. Zo verklaarde u dat u initieel door uw moeder was gebeld in uw winkel. Uw moeder vroeg u om de winkel onmiddellijk te sluiten en om naar uw vriend in Al Karada

te gaan. U stelde expliciet dat uw moeder u geen verdere uitleg gaf en dat u bijgevolg niet wist waarom u de winkel moest sluiten. U gaf zelfs aan te vermoeden dat de reden voor de gevraagde sluiting van uw winkel te maken had met uw grootouders. Op de vraag of u toen zich afvroeg of de oproep van uw moeder om de winkel te sluiten te maken zou kunnen hebben met bedreiging van een maand eerder, antwoordde u expliciet: nee. U zou pas onderweg met de auto naar El Karada per telefoon door uw moeder zijn ingelicht dat er een dreigbrief voor u was toegekomen (CGVS, p.24). Deze voorstelling van zaken is echter tegenstrijdig met uw eerdere verklaring dat u nadat u de winkel gesloten had en naar uw auto was gegaan om naar El Karada te gaan, hebt gezien dat uw auto vol krassen was en dat er een tekening van een kogel was (CGVS p.18). Uiteraard is het ondenkbaar dat u nadat u uw wagen in dergelijke toestand zou hebben aangetroffen, nog steeds geen vermoeden zou hebben dat de door uw moeder opgedragen sluiting van uw winkel iets te maken had met de bedreiging van een maand voordien. U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd maar had hiervoor geen deugdelijke verklaring (CGVS p.25). U stelde dat de krassen en de afbeelding van een kogel op een ander moment waren, wat echter niet blijkt uit uw eerdere verklaringen. De tegenstrijdigheid is dan ook manifest. Sowieso is het daarbij opmerkelijk dat u zou verklaren dat u geen vermoeden had dat de vraag van uw moeder te maken had met de bedreiging van een maand voordien gezien u toch elders verklaard had uw winkel na de bedreiging maar voor 2 uur per dag te openen voor uw veiligheid (CGVS, p. 24).

Na grondige studie van uw verklaring werden volgende bijkomende tegenstrijdigheden vastgesteld.

Toen u werd gevraagd tijdens uw gehoor op DVZ of u de dreigbrief kon laten opsturen naar België, verklaarde u dat uw moeder zou vragen om die te gaan halen maar dat er niemand meer woont in het huis. Terwijl in de politiedocumenten die u neerlegde tijdens het gehoor op DVZ staat dat de politie deze dreigbrief in beslag heeft genomen. Tijdens uw gehoor op het CGVS (CGVS, p. 23) bevestigde u dat de politie de enveloppe heeft meegenomen.

Verder verklaarde u op het CGVS op de vraag hoe de onbekende man die u bedreigde in uw winkel zich verplaatste, (CGVS, p. 20) dat u er geen idee van had. Toen u even later werd gevraagd om het uiterlijk van de onbekende persoon te beschrijven vertelde u spontaan dat hij met een jeep Arido zonder nummerplaat naar uw winkel was gekomen (CGVS, p. 20). Het mag op zijn minste vreemd worden genoemd dat als er u expliciet naar informatie wordt gevraagd, u aangeeft dat u het niet weet, en dat u even later in hetzelfde gehoor spontaan deze detailinformatie wel vertelt.

De documenten die u in origineel voorlegt, met name uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart en kieskaarten een kopie van uw bewonerskaart, rantsoenkaart en de identiteitskaart van u broer bevatten louter identiteitsgegevens die door het Commissariaat-generaal niet worden betwist. Verder legt u ook kopies neer van de verkoopakte en eigendomsakte van het huis dat u en uw broer bezaten. Deze documenten bevestigen dat het huis uw eigendom is geweest en verkocht is - hetgeen op zich door deze beslissing niet betwist wordt - maar kunnen bovenstaande appreciatie aangaande de (on)geloofwaardigheid van uw vervolgingsproblemen niet wijzigen.

Verder legde u verschillende politiedocumenten in verband van de klacht van uw broer en het vonnis van de rechtbank neer. Doordat u echter tegenstrijdige verklaringen aflegt over de inhoud van deze documenten bezitten ze onvoldoende bewijskracht om de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen. In dit kader is het van belang erop te wijzen dat u zelf tijdens uw gehoor voor het CGVS - nadat u was gewezen op diverse discrepanties tussen uw verklaringen en de inhoud van deze documenten - reeds aangaf dat u deze politiedocumenten naar inhoud niet vertrouwde (CGVS p.26). In het algemeen blijkt ook uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, dat er in Irak een hoge mate van corruptie heerst en dat allerlei documenten tegen een steekpenning verkregen kunnen worden. Deze informatie doet op zich ook afbreuk aan de bewijskracht van deze door u neergelegde bewijselementen.

Door de vele tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden in u verklaringen en de door u neergelegde documenten kan er bijgevolg geen geloof meer gehecht worden aan u verklaring en dient er besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om u vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder

geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven

aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3, § 2, 4 en 5, 48/5, § 2 en 3, 48/6, 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van “het algemeen beginsel van voorzichtigheid”, van “het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”, van “het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur” van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Betreffende de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en deze op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) stelt verzoeker in onderhavig verzoekschrift als volgt: “De hoorzitting voor is Mijnheer het Commissaris Algemeen geen plaats van zuivere herhaling en eenvoudig van de woorden die in eerste instantie worden gehouden, maar hij voldoet aan de wens van de wetgever om Verzoeker toe te laten om, bepaalde punten te ontwikkelen aan te geven, of om bepaalde woorden aan te vullen.

Meneer M. heeft dus in het geval bepaalde punten ontgewikkeld.”

Verder bevestigt hij dat er in de dreigbrief geen melding wordt gemaakt van een geëiste geldsom, dat hij heeft gehoord dat een onbekende man binnenkwam en van hem geld eiste voor de sjjiitische militie Assaïb Ahl al-Haq (hierna: AAH) en dat hij dat heeft gepreciseerd aan zijn broer die bij de politie klacht ging indienen. Dit is volgens hem de reden waarom op de politiedocumenten staat dat een geldsom van 20.000.000 dinar werd geëist. Hij wijst verder op rechtspraak van de Raad van State.

Voorts meent verzoeker dat verweerder zich op geen enkel moment vragen stelt over de behoefte “aan ‘effective’ en ‘non temporaire’ bescherming”. Hij wijst erop dat hij als soenniet in Bagdad een bijzonder profiel heeft en verwijst naar een aantal rapporten. Vervolgens geeft hij een uiteenzetting over het begrip “voordeel van de twijfel”. Betreffende de hoge mate van corruptie in Irak en het feit dat allerhande documenten er tegen steekpenningen kunnen worden verkregen, wijst verzoeker op een arrest van de Raad en op het arrest *Singh* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en meent hij dat *in casu* geen degelijk onderzoek werd gevoerd.

2.1.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat er vele objectieve bronnen zijn die de cijfers en argumenten van verweerder tegenspreken en dat door verweerder geen informatie werd gegeven over het feit dat in 2015/2016 in Bagdad veel burgerslachtoffers zijn gevallen. Hij citeert uit een aantal rapporten. Hij meent ook dat verweerder geen aandacht heeft voor de volgende elementen in de “COI BAGDAD”: “*gabegie, de*

corruptie, de komst in groot aantal ontheemden en de talrijke check-punten". Hij wijst erop dat het openbare leven in 2014 en begin 2015 evenmin was stilgevallen, terwijl toen door verweerder subsidiaire bescherming werd toegekend aan inwoners van Bagdad op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hij stelt dat Bagdad wordt geconfronteerd met een ongekeerde gezondheids crisis en een behoefte aan humanitaire bijstand. Hij meent dat er in Bagdad geen enkel normaal leven is. Tevens stelt hij als volgt: *"Het CGVS stelt zich geenszins wat de capaciteit en aan de wil van de regering betreft vragen om de sjiiitische milities te controleren. De sjiiitische milities handelen in alle straffeloosheid en in volle onafhankelijkheid. Zelfs wanneer de regering ze wilde controleren, zou hij niet in staat erover zijn. Bepaalde leden van milities hebben zich een belangrijke plaats binnen de regering zien toewijzen, van het Parlement."*

2.2. Stukken

Met een aangetekend schrijven brengt verzoeker op 25 september 2016 samen met een aanvullende nota de overlijdensakte van zijn broer bij (rechtsplegingsdossier, stuk 4).

Per drager brengt verweerder op 8 november 2016 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: de COI Focus *"Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad"* van 23 juni 2016, de COI Focus *"Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016"* van 12 augustus 2016 en het document *"Irak – Vrijwillige terugkeer"* van 24 juni 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de sjiiitische militie AAH wordt bedreigd. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de dreigbrief die bovendien niet overeenstemt met de voorgelegde documenten van de politie en de rechtbank, (ii) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de reden waarom hij door de sjiiitische AAH zou zijn bedreigd, (iii) hij inconsistente verklaringen aflegt over de geëiste geldsom, (iv) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de vondst van de dreigbrief en het moment waarop hij dit vernam, (v) hij op de DVZ verklaarde dat hij de dreigbrief kon laten opsturen naar België terwijl hij op het CGVS verklaarde dat deze brief door de politie in beslag werd genomen, (vi) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de onbekende man die hem in zijn winkel kwam bedreigen, en (vii) de door hem voorgelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift geenszins in slaagt de hiervoor vermelde motieven uit de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Immers, verzoeker komt niet verder dan het herformuleren van enkele van zijn reeds afgelegde verklaringen, hetgeen op zich evenwel geen afbreuk doet aan het feit dat hij deze verklaringen heeft afgelegd, noch aan de motieven die de commissaris-generaal hieromtrent terecht heeft opgenomen in de bestreden beslissing.

Wat betreft het al dan niet vermelden van de geëiste 20.000.000 dinar, komt verzoeker niet verder dan opnieuw te herhalen dat door de politie aan zijn broer werd gevraagd waarom hij dacht dat er een geldsom werd geëist en dat zijn broer antwoordde dat de vervolgers 20.000.000 dinar aan verzoeker hadden gevraagd en dit zo werd genoteerd. Verzoeker verliest hierbij echter uit het oog dat in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat dit niet meer is dan een blote bewering van zijnen 't wege en dat bovendien niet kan worden ingezien waarom de politie dergelijke foutieve weergave van het onderzoek in het politieverlag zou opnemen. Tevens wordt er terecht op gewezen dat het niet aannemelijk is dat verzoeker de (kopie van de) dreigbrief zelf niet neerlegt, terwijl hij verklaart dat deze

zich wel in het politiedossier zou bevinden en hij wel andere kopieën neerlegt uit het dossier van de politie en van de rechtbank.

Verder voert verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer tegen de volgende pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing:

“Ten tweede verklaarde u tijdens uw gehoor bij DVZ dat u werd bedreigd door een onbekende man omdat de militie gehoord had dat u het huis van uw ouders had verkocht en dat u dus geld had. Tijdens uw gehoor op het CGVS bevestigde u dit (zie CGVS, p. 19). Toen u later werd gevraagd om te verklaren waarom er in de politiedocumenten staat dat u en uw broer werden bedreigd omdat u beiden werkte als handelaar, verklaarde u dat uw broer handelaar is en u niet (CGVS, p. 24). Deze uitleg verklaart de tegenstrijdigheid alvast niet.

Ten derde is het ongeloofwaardig dat u aangaande het precieze bedrag dat werd geëist door AAH, diverse versies geeft. In bovenvermelde politiedocumenten was er sprake van de vermelding in de dreigbrief van een geëiste geldsom van 20 000 000 (dinar). Eerder in het gehoor tegenover het CGVS sprak u echter van een geëiste geldsom van ‘2 schriften’ of 20 000 USD (CGVS, p. 22,26), wat u gelijk stelde aan 200 waraqa (CGVS, p.26-27). Tegenover DVZ had u weer verklaard dat AAH 180 waraqa van u eiste wat luidens uw verklaring overeenkomt met 15 000 euro (DVZ vragenlijst dd. 13.01.2016). U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd (CGVS, p.28). U repliceerde dat u ten overstaan van DVZ met 180 Waraqa de omrekening naar euro had gemaakt, en dat u er bijgevolg bedoelde dat u hier sprak van 180 europapieren. Deze uitleg overtuigt niet. In ieder geval blijkt uit informatie die bij het administratief dossier werd gevoegd dat 20 000 USD niet eens bij benadering overeenkomt met 15 000 euro. Daarbij komt dat het weinig aannemelijk is dat u aangaande de geldsom die van u werd geëist door Asa'ib Ahl al-Haq, dusdanig vele varianten zou verklaren tegenover de bevoegde asielinstanties.

Ten vierde werd een tegenstrijdigheid vastgesteld aangaande de vondst van de dreigbrief bij u thuis en het moment waarop u dit gegeven vernam. Zo verklaarde u dat u initieel door uw moeder was gebeld in uw winkel. Uw moeder vroeg u om de winkel onmiddellijk te sluiten en om naar uw vriend in Al Karada te gaan. U stelde expliciet dat uw moeder u geen verdere uitleg gaf en dat u bijgevolg niet wist waarom u de winkel moest sluiten. U gaf zelfs aan te vermoeden dat de reden voor de gevraagde sluiting van uw winkel te maken had met uw grootouders. Op de vraag of u toen zich afvroeg of de oproep van uw moeder om de winkel te sluiten te maken zou kunnen hebben met bedreiging van een maand eerder, antwoordde u expliciet: nee. U zou pas onderweg met de auto naar El Karada per telefoon door uw moeder zijn ingelicht dat er een dreigbrief voor u was toegekomen (CGVS, p.24). Deze voorstelling van zaken is echter tegenstrijdig met uw eerdere verklaring dat u nadat u de winkel gesloten had en naar uw auto was gegaan om naar El Karada te gaan, hebt gezien dat uw auto vol krassen was en dat er een tekening van een kogel was (CGVS p.18). Uiteraard is het ondenkbaar dat u nadat u uw wagen in dergelijke toestand zou hebben aangetroffen, nog steeds geen vermoeden zou hebben dat de door uw moeder opgedragen sluiting van uw winkel iets te maken had met de bedreiging van een maand voordien. U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd maar had hiervoor geen deugdelijke verklaring (CGVS p.25). U stelde dat de krassen en de afbeelding van een kogel op een ander moment waren, wat echter niet blijkt uit uw eerdere verklaringen. De tegenstrijdigheid is dan ook manifest. Sowieso is het daarbij opmerkelijk dat u zou verklaren dat u geen vermoeden had dat de vraag van uw moeder te maken had met de bedreiging van een maand voordien gezien u toch elders verklaard had uw winkel na de bedreiging maar voor 2 uur per dag te openen voor uw veiligheid (CGVS, p. 24).

Na grondige studie van uw verklaring werden volgende bijkomende tegenstrijdigheden vastgesteld.

Toen u werd gevraagd tijdens uw gehoor op DVZ of u de dreigbrief kon laten opsturen naar België, verklaarde u dat uw moeder zou vragen om die te gaan halen maar dat er niemand meer woont in het huis. Terwijl in de politiedocumenten die u neerlegde tijdens het gehoor op DVZ staat dat de politie deze dreigbrief in beslag heeft genomen. Tijdens uw gehoor op het CGVS (CGVS, p. 23) bevestigde u dat de politie de enveloppe heeft meegenomen.

Verder verklaarde u op het CGVS op de vraag hoe de onbekende man die u bedreigde in uw winkel zich verplaatste, (CGVS, p. 20) dat u er geen idee van had. Toen u even later werd gevraagd om het uiterlijk van de onbekende persoon te beschrijven vertelde u spontaan dat hij met een jeep Arido zonder nummerplaat naar uw winkel was gekomen (CGVS, p. 20). Het mag op zijn minste vreemd worden genoemd dat als er u expliciet naar informatie wordt gevraagd, u aangeeft dat u het niet weet, en dat u even later in hetzelfde gehoor spontaan deze detailinformatie wel vertelt.”

Deze motieven worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Aangaande zijn soennitische geloofsovertuiging en het verhoogde risico dat soennieten in Bagdad lopen, dient vastgesteld dat uit de informatie waarnaar verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift, noch uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’) blijkt dat er in Bagdad sprake is van een vrees voor vervolging louter omwille van het feit dat men soenniet is zodat

nog steeds een *in concreto*-beoordeling van ieder individueel geval noodzakelijk is. In onderhavig verzoekschrift komt verzoeker evenwel niet verder dan een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon, hetgeen op zich niet volstaat om een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde *in concreto* aan te tonen.

Wat betreft de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) meent verzoeker dat geen afdoende onderzoek werd gedaan en dat louter stellen dat zijn documenten geen bewijswaarde hebben omdat er in Irak een hoge mate van corruptie heerst en dat allerhande documenten er tegen steekpenningen te verkrijgen zijn, dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht als volgt wordt gesteld:

"De documenten die u in origineel voorlegt, met name uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart en kieskaarten een kopie van uw bewonerskaart, rantsoenkaart en de identiteitskaart van u broer bevatten louter identiteitsgegevens die door het Commissariaat-generaal niet worden betwist. Verder legt u ook kopies neer van de verkoopakte en eigendomsakte van het huis dat u en uw broer bezaten. Deze documenten bevestigen dat het huis uw eigendom is geweest en verkocht is - hetgeen op zich door deze beslissing niet betwist wordt - maar kunnen bovenstaande appreciatie aangaande de (on)geloofwaardigheid van uw vervolgingsproblemen niet wijzigen.

Verder legde u verschillende politiedocumenten in verband van de klacht van uw broer en het vonnis van de rechtbank neer. Doordat u echter tegenstrijdige verklaringen aflegt over de inhoud van deze documenten bezitten ze onvoldoende bewijskracht om de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen. In dit kader is het van belang erop te wijzen dat u zelf tijdens uw gehoor voor het CGVS - nadat u was gewezen op diverse discrepanties tussen uw verklaringen en de inhoud van deze documenten - reeds aangaf dat u deze politiedocumenten naar inhoud niet vertrouwde (CGVS p.26). In het algemeen blijkt ook uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, dat er in Irak een hoge mate van corruptie heerst en dat allerhande documenten tegen een steekpenning verkregen kunnen worden. Deze informatie doet op zich ook afbreuk aan de bewijskracht van deze door u neergelegde bewijselementen."

Hieruit blijkt dat niet enkel wordt gewezen op de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') over de documentfraude in Irak, waaromtrent verzoeker zelf bovendien geen enkel stuk bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat deze informatie onjuist of achterhaald zou zijn. Aangaande de door verzoeker bijgebrachte overlijdensakte van zijn broer (rechtspiegingsdossier, stuk 4) dient vastgesteld dat het slechts om een kopie van zeer slechte kwaliteit gaat, die door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk te manipuleren is. Bovendien kan nogmaals worden gewezen op de voormelde informatie in het administratief dossier betreffende documentfraude in Irak. Tevens dient vastgesteld dat verzoeker in zijn aanvullende nota nalaat ook maar enige concrete informatie te verschaffen met betrekking tot de omstandigheden waarin zijn broer is omgekomen, welke impact dit voor hem persoonlijk zou hebben of nog op welke wijze hij in het bezit is gekomen van de kopie van dit document. Uit de vertaling van dit stuk kan bovendien enkel worden afgeleid dat verzoekers broer aan schotwonden zou zijn overleden, doch niet in welke omstandigheden hij deze schotwonden zou hebben opgelopen. Als dusdanig is dit stuk dan ook niet van aard om de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas alsnog te herstellen of om de motieven in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Dienaangaande kan nog worden opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst

een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde (zie verzoekschrift), de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stuk 8) als de in het administratief dossier opgenomen (zie map 'Landeninformatie') informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan

slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer geïsoleerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiïeten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiïtische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning

van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER